

Odkanalizování Sádku

Poměrně rychle se blíží začátek roku 2021, ve kterém již bude platit novela zákona č. 254/2001 Sb. o vodách. Ta zpřesňuje definici odpadních vod a zpřísňuje podmínky pro nakládání s nimi. Vlastníci bezodtokových jímek budou muset stejně jako nyní prokazovat úřadům, jak zajistili zneškodnění odpadních vod. Ovšem nově budou mít povinnost předložit příslušné doklady za poslední dva roky. Vypouštění odpadních vod do kanalizací by nově neměla kontrolovat Česká inspekce životního prostředí (ČIŽP), ale vodoprávní úřady.

Tento problém se pochopitelně týká všech a je jistě všeobecně známo, že existuje mnoho obcí, které jej již úspěšně vyřešily. Můžeme to pozorovat i v našem bezprostředním okolí, kde Kamenec, Oldřiš i Borová vybudovaly centrální kanalizace, a docílily tak prakticky ideálního řešení problému. Paradoxní je, že druhá a třetí z jmenovaných obcí umístily čističku svých odpadních vod do katastru Sádku. Je třeba jen doufat, že za vstřícnost s prodejem pozemku a změnou územního plánu pro umístění čističky nezaplatí naše obec ještě nějakým znečištěním ovzduší či zhoršením kvality vody v Černém potoce. Snad ne. Pokud jde o Kamenec, tak ten dokonce zároveň s kanalizací vybudoval po celé obci chodníky i s osvětlením, čímž kompletně a do budoucna vyřešil otázku své dopravní infrastruktury. Toto nadstandardní zvelebení obce může být příkladem pro ostatní.

Sádek však otázku kanalizace dosud vyřešenou nemá, přestože změna shora uvedeného zákona již klepe na dveře. Sám se snažím a to částečně jako občan, částečně jako člen výboru obce pro životní prostředí sledovat v obci vývoj a řešení tohoto problému. Na základě sesbíraných poznatků se nemohu zbavit dojmu, že problematika u nás není řešena dostatečně aktivně, ale spíše jen v minimální nutné míře. Odpovídající pozornost jí není věnována. Dokladem toho budiž například uveřejněné programy posledních veřejných zasedání našeho zastupitelstva, kde tento bod není projednáván buď vůbec, nebo jen stručně pod bodem „různé“. Je evidentní, že k odkanalizování obce je přistupováno jako k okrajovému problému, přestože i ze strategického plánu rozvoje, který si naše obec nechala vypracovat, vyplývá, že se pro obyvatele jedná o jednu z priorit dalšího rozvoje Sádku.

Proto bych si dovolil vybídnout sousedy a spoluobčany, aby se o tuto problematiku začali aktivněji zajímat, přestali se v plné míře spoléhat na „obec“ a smířili se s myšlenkou, že se budou muset, navzdory všem jiným uvedeným příkladům, nejspíš postarat sami. Nebudu zde příliš prezentovat vlastní závěry o důvodech, proč není této problematice věnována větší pozornost, ale jeden bych přesto uvedl. Je jím nesporná složitost problému. Zřejmě to je hlavním důvodem, proč vedení obce zaujalo pasivní stanovisko, totiž že se nejedná o problém obecní, nýbrž individuální, který by si také měl vyřešit každý sám. Snad ano v případě, že by se jednalo o několik jednotlivých případů. Ovšem vzhledem k tomu, že se jedná o problém postavený před většinu občanů obce, a to bez rozdílu věku a finančních i organizačních schopností, se tento přístup jeví jako velmi alternativní. Nutno říci, že naše zastupitele v tomto přístupu poněkud oprávněně utvrzuje skutečnost, že se o tuto problematiku zatím z řad občanů nikdo příliš nezajímá. Přitom se zastupitelé současně opírají o výsledek jistého veřejného hlasování občanů z loňského roku, kdy se občané (ovšem nezávazně) přiklonili k návrhu samostatného vybudování individuálních čističek odpadních vod. Jistě, klidně to tak může opět dopadnout. Proč ne. Ale já si nejsem jist, zda by občané při znalosti všech aspektů, včetně finančních, skutečně tuto možnost zvolili i opakovaně a závazně. Pokud jde o současný „nezájem“ spoluobčanů, pak já si jej vykládám spíše jako důvěru občanů ve schopnosti zvoleného vedení obce problém vyřešit za ně. Jako jejich spolehnutí, že bude buď zcela vyřešen na obecní úrovni, nebo obec poskytne alespoň aktivní poradenskou a koordinační součinnost. Důležitost a složitost problému to vyžaduje. Přece jenom se jedná o akci rozsahem a významem srovnatelnou například s vybudováním veřejné elektrické sítě či vodovodu.

Pro informaci všem uvádím, že jsem se vydal do firmy ABPLAST s. r. o. v Pohodlí u Litomyšle, abych si udělal představu, co bude stavebníka při modernizaci domovní technologie nakládání s odpadními

vodami čekat. Tedy: Je nutno se připravit na nutnost pořízení individuálního geologického posudku s nezbytným kladným závěrem umožňujícím vybudovat domácí čistírnu odpadních vod (DČOV). Dále bude třeba nechat si zpracovat stavební projekt a s tím také zvolit vhodné umístění DČOV na pozemku. K tomu přidat jednání s úřady za účelem povolení realizace díla, zajištění stavební přípravy pro umístění technologie, nakoupení a instalaci technologie a následné, nejednoduché udržování jejího provozu. Pokud jde o stavební přípravu, pak mám na mysli vybagrování a vybetonování jámy pro plastovou jímku, pokud jde o volbu místa pro DČOV, pak tuto nelze umístit na libovolné místo, ale je nutné akceptovat zejména dispozici domu, dané terénní podmínky a také přihlídnout ke specifické hlučnosti vzduchového dmychadla. Celková cena realizace se tak může pohybovat v rozsahu 80 – 100 tis. Kč. Ze strany vedení obce zní příslib příspěvku z obecní poklady na každou takto vybudovanou technologii. Jeho výše nebyla dosud stanovena, hovoří se o částce cca 25 tis. Kč. Kladem tohoto řešení je jistě nejmenší možná administrativní náročnost pro orgány obce, naopak z hlediska finančního se jedná o velké zatížení již tak nízkého obecného rozpočtu. Vždyť by se jednalo o variantu bez jakékoliv dotace. Peníze vydané z rozpočtu na příspěvky budou nutně chybět na údržbu obecního majetku, opravy zanedbaných cest atd. Rozdíl oproti variantě, kdy by realizace individuálních DČOV byla realizována najednou, v rámci jednotného projektu a s využitím státní dotace, byť s podmínkou desetiletého veřejného monitoringu zařízení a provozu, nechť si každý nyní posoudí sám.

Záměrem autora tohoto článku není kritika pasivity občanů obce nebo zastupitelů, neboť zejména ti druzí si zasluhují uznání za správu našich společných věcí. Cílem je popsat reálný stav věci a v nastávající časové tísni získat konečně předložení konkrétních návrhů řešení významného problému naší obce. Návrhů, které budou obsahovat časový plán, termíny a především vyčíslení dopadů na obecní rozpočet tak, aby si obyvatelé obce, tentokrát již závazně, mohli vybrat cestu, po které se chtějí vydat. Cestu individuálního nebo kolektivního řešení velkého úkolu, před kterým Sádek stojí. Je to úkol historický a obejít jej bohužel nelze.

Libor Kotva